

พ่อไก่กับแม่แมว

Hanen og katten

– en fortelling fra Litauen

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ลิงเข้าไปในป่าใหญ่แห่งหนึ่งในประเทศลิทัวเนีย ภายในบ้านไม้หลังเล็กๆหลังหนึ่ง ยังมีแมวตัวหนึ่งและไก่ตัวผู้ตัวหนึ่งอาศัยอยู่ด้วยกัน ทั้งสองเป็นเพื่อนรักกัน และต่างก็คอยดูแลซึ่งกันและกัน

Det var en gang en katt og en hane som bodde sammen i et lite trehus i en stor skog i Litauen.

De var bestevenner og passet godt på hverandre.

วันหนึ่งแม่แมวกำลังจะออกไปล่าสัตว์
เพื่อเป็นอาหาร แม่แมวจึงพูดกับพ่อไก่
ว่า “อย่าเปิดประตูให้ใครนะ โดยเฉพาะ
เจ้าหมาจิ้งจอก” พ่อไก่ให้สัญญา

En dag skulle katten ut på jakt og sa til
hanen: «Ikke åpne døra for noen, i
hvert fall ikke for reven!» Hanen lovte
å gjøre som katten sa.

แล้วแม่แมวก็ออกเดินทาง

“ซซซซซซซซซซ” ส่วนพ่อไก่ก็เดินเข้า

ไปนอนอีก “ซซซซซ”

Katten dro av gårde. Hanen gikk
og la seg og sovnet og
«ZZZZZZZZZZ».

“ปัง ปัง!”

พ่อไก่ตกใจตื่น!

«Bank, bank!»

Hanen skvatt!

แล้วพ่อไก่ก็เดินไปที่ประตู และถามว่า “ใครกันนั่น” “ข้าเอง หมา
จิ้งจอกไง” ช่วยเปิดประตูให้ข้าหน่อยได้ไหม? แต่พ่อไก่จำคำที่แม่
แมวบอกไว้ได้ดี พ่อไก่จึงไม่เปิดประตูให้เจ้าหมาจิ้งจอก “ช่วยเปิด
ประตูให้ข้าเถอะ ข้าหนาวสั่น” เจ้าหมาจิ้งจกร้องให้ขณะที่มันยืนตัว
สั่นไปด้วย “น่าสงสารเจ้าหมาจิ้งจอก” พ่อไก่คิด และก็เปิดประตู

Han gikk til døra og spurte: «Hvem er det?» «Det er meg, reven!
Vær så snill, åpne opp døra!» Men hanen husket hva katten hadde
sagt og åpnet ikke opp. «Vær så snill, jeg fryser, » gråt reven mens
hun sto og skalv. «Stakkars reven» tenkte hanen og åpnet døra.

ทันใดนั้นเจ้าหมาจิ้งจอกก็กระโจนใส่พ่อ
ไก่ มันตะครุบและจับพ่อไก่ด้วยอุ้งเท้า
ของมัน ก่อนที่จะวิ่งกลับไปที่บ้านของ
ตนเอง

Da hoppet reven på hanen, tok ham i
potene sine og løp av gårde mot
huset sitt.

“ช่วยด้วย ช่วยด้วย!” แม่แมว! ช่วย
ด้วย!” พ่อไก่กรีดร้อง

«Hjelp, hjelp! Pusekatt!
Hjelp!» skrek hanen.

แม่แมวซึ่งอยู่ไม่ไกลจากที่นั่น
ได้ยินเสียงแผดร้องของพ่อไก่
แม่แมวจึงวิ่งอย่างรวดเร็วเท่าที่
เธอจะทำได้

Katten var ikke så langt
unna og hørte at hanen
ropte. Da løp katten alt hun
kunne bort til hanen.

เมื่อเจจเจ้าหมาจิ้งจอก แม่แมวกี่ขวาน
ตะกุกจนช่วยพ่อไก่ผู้นำสงสารหลุดออก
จากอุ้งเท้าของเจ้าหมาจิ้งจอก
ส่วนเจ้าหมาจิ้งจอกก็วิ่งหนีอย่างรวดเร็ว
เท่าที่มันจะวิ่งได้ และก็หายลึกเข้าไปใน
ป่า

Katten fant reven og grep fatt i den
stakkars hanen og fikk ham løs fra
revens poter.

“ทำไมเธอไม่ฟังที่ฉันบอก?” แม่แมวถามด้วยความโมโห พ่อไก่บอกขอโทษและสัญญาด้วยหัวใจว่าจะไม่เปิดประตูให้เจ้าหมาจิ้งจอกอีกต่อไป

Reven løp vekk så fort hun kunne og forsvant dypt inni skogen. «Hvorfor hørte du ikke på meg?!» spurte katten sint. Hanen sa unnskyld og lofte: "Kors på halsen, jeg skal aldri mer åpne døra for reven".

อีกวันหนึ่ง แม่แมวจะออกไปหา
อาหารอีกครั้ง และเธอก็ขอร้องพ่อ
ไก่อีกครั้งว่าไม่ให้เปิดประตูให้ใครอื่น
อีก พ่อไก่ก็ให้คำสัญญา

En annen dag skulle katten ut på
jakt igjen. Igjen ba hun hanen om
ikke å åpne døra for noen. Hanen
lovte nok en gang å gjøre som
katten sa.

“ปัง ปัง!” “ใครกันที่มาเคาะประตู?” พ่อไก่ถาม

อีกครั้ง เป็นเจ้าหมาจึงลอกน้ันเองที่กำลัง

พยายามจะเข้ามาข้างใน

เจ้าหมาจึงจอกเริ่มร้องไห้อีกครั้ง และพ่อไก่ก็ประตูให้มันอีก

ครั้ง และอีกครั้งเจ้าหมาจึงจอกก็จับพ่อไก่และวิ่งหนีไป และก็

อีกครั้งที่พ่อไก่แผดเสียงร้อง “ช่วยด้วย! ช่วยด้วย!”

«Bank, bank!» «Hvem er det som banker på

døra?» spurte hanen. Igjen var det reven som ville

inn. Igjen begynte reven å gråte, og igjen åpnet hanen

døra.

“ช่วยด้วย ช่วยด้วย!” แม่แมว! ช่วยด้วย!” พ่อ
ไก่กรีดร้อง

Igjen fanget reven hanen og løp av sted,
og igjen ropte hanen: «Hjelp, hjelp!»
«Hjelp, hjelp! Pusekatt! Hjelp!» Men
denne gangen var katten langt unna og
hørte ikke hanen rope.

แต่วันนี้แม่แมวอยู่ไกลออกไป จึงไม่ได้ยิน
เสียงเจ้าพ่อไก่ร้องให้ช่วย ดังนั้นเจ้าหมา
จึงจอกก็จับพ่อไก่และวิ่งไปที่บ้านหาลูกๆ
ของมัน และได้ขังพ่อไก่ไว้ในห้องเก็บของ

Dermed tok reven hanen med seg og
løp hjem til ungene sine og låste hanen
inn i en bod.

ตกเย็นขณะที่แม่แมวกลับมาถึงบ้าน เธอ
เห็นว่าประตูเปิดอยู่

Om kvelden da katten kom hjem, så hun at
døra sto oppe.

บ้านรกกระจัดกระจาย และมีขนของพ่อไก่
กระจายเกลื่อนอยู่เต็มไปหมด “หมาจิ้งจอก!”
แม่แมวพูดพร้อมกัดฟันด้วยความโมโห

Huset var rotete og hanens fjær lå strødd
over alt. «Reven!» sa katten sint og bet
tennene sammen. Katten viste fram klørne
sine. Hun tok frem et balltre, tok på
seg gummistøvler...

แม่แมวได้โชว์กรงเล็บของเธอ เธอ
หยิบกระบองไม้ออกมา สวมรองเท้า
บูทยาง และเริ่มเดินอย่างรวดเร็วเข้าไป
ในป่า

... og begynte å gå med
raske skritt gjennom
skogen.

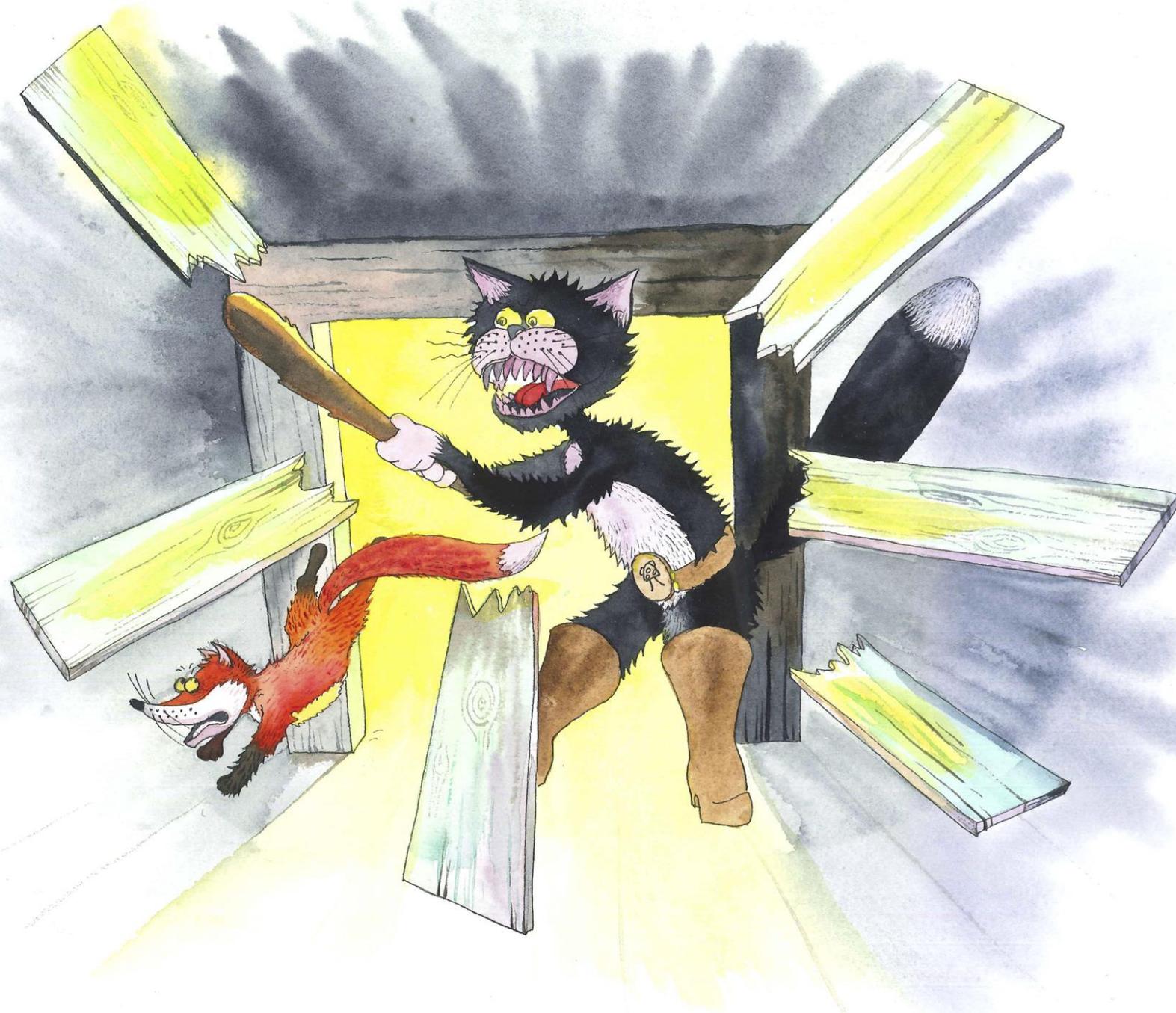
เธอเดิน และเดิน จนเธอมาถึง
ถ้ำของเจ้าหมาจิ้งจอก

Hun gikk og gikk, helt
til hun kom frem til
revens hi.

ภายในถ้ำหลังลูกกรงในห้องเก็บของ เห็นพ่อไก่หนึ่ง
อยู่อย่างหวาดกลัว และเห็นลูกๆของเจ้าสุนัข
จึงจอกเต็นรำอยู่รอบหม้อต้มน้ำที่กำลังเดือด
พล่าน «ซุบไก่! ไชโย! ไชโย!» พวกเขาตะโกนและ
แทบจะรอแม่จิ้งจอกทำซุบไก่ให้ไม่ไหว

Inne i hiet, bak gitteret på boden, satt hanen
redd og så på revungene som danset rundt gryta
med kokende vann. «Hanesuppe! Hurra,
hurra!» ropte de og ventet utålmodig på at reven
skulle lage suppe med hanekjøtt til dem.

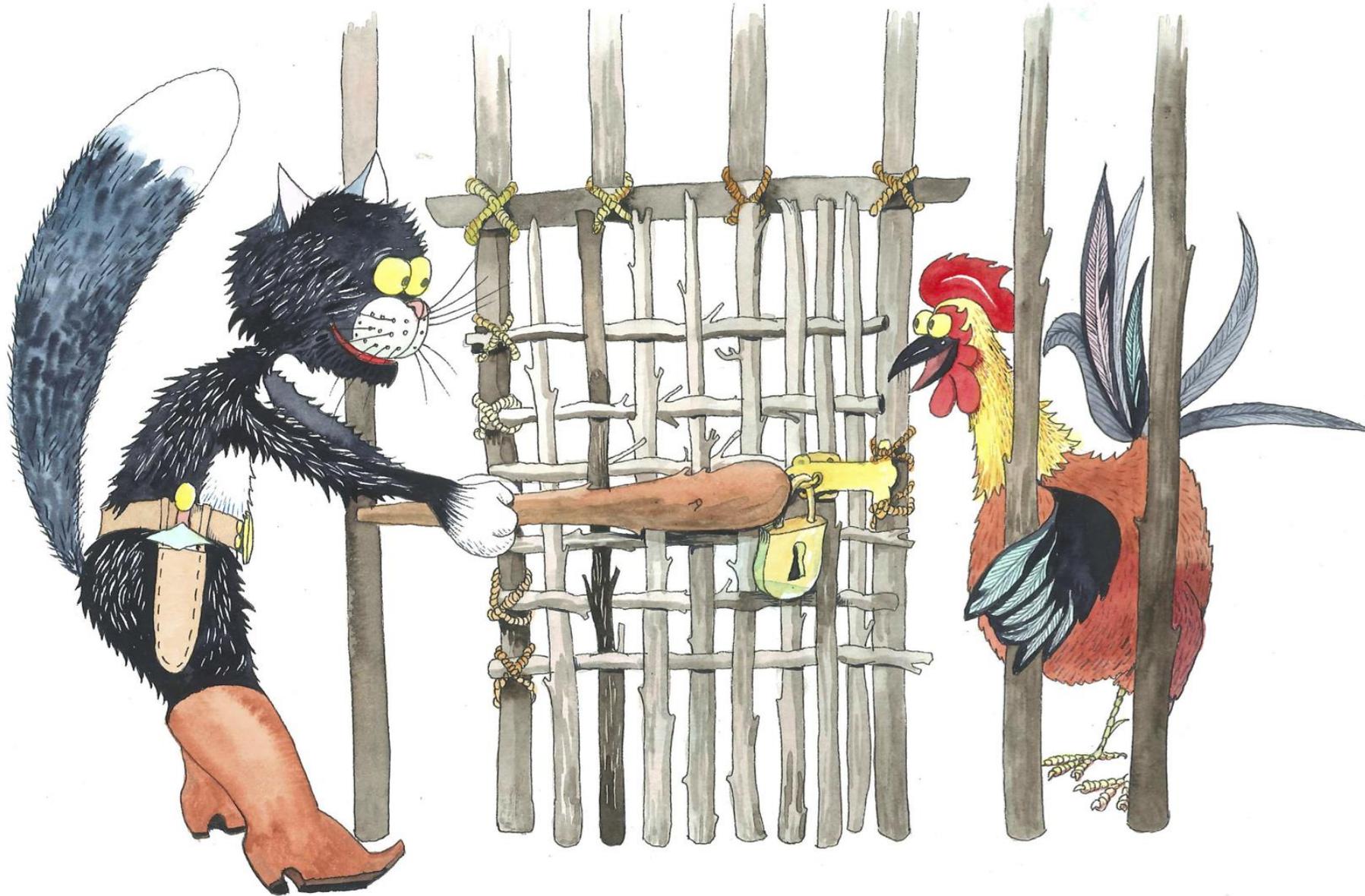
ทันใดนั้น ประตูก็ถูกพังด้วยไม้กระบอง
จากใครสักคน! มันคือแม่แมวนั้นเองที่
โผล่พรวดเข้ามาในถ้ำ และไล่ล่าทั้งเจ้า
แม่หมาจิ้งจอก และลูกๆของเธอ

Plutselig brøt noen opp døra med
et balltre! Det var katten som
braste inn i hiet...

ด้วยความตกใจกลัว เหล่าหมา
จึงจอกต่างก็วิ่งหนีกันไปคนละ
ทิศคนละทาง และหายลึกเข้าไป
ในป่า

...og jaget både reven og
ungene hennes. Forskrekket
løp de til hver sin kant og
forsvant dypt inn i skogen.

จากนั้นแม่แมวก็เอาระบอกไม้
ออกมาอีกครั้ง แล้วก็พังประตู
ห้องเก็บของ และแล้วพ่อไก่ก็เป็น
อิสระ จากนั้นทั้งสองก็เดินทาง
กลับบ้านด้วยกัน

Da tok katten fram
balltreet igjen og
knuste døra til boden
og slapp hanen fri.

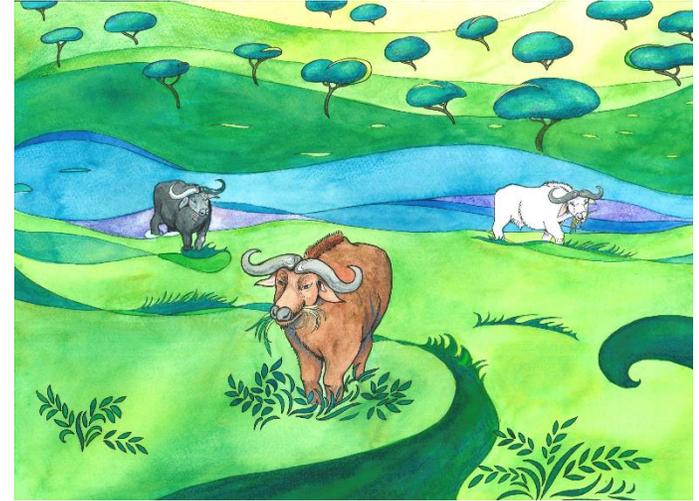
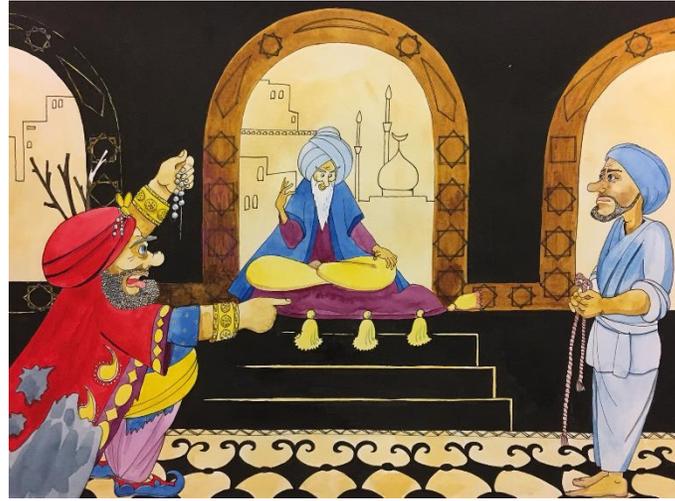
ตั้งแต่นั้นมา ก็ไม่มีใครเห็นสุนัข
จิ้งจอกและลูก ๆ ของเธออีกเลย เจ้า
สุนัขจิ้งจอกไม่กล้าเข้ามาใกล้บ้านของ
พ่อไก่และแม่แมวเหมียวอีกเลย

Så dro de sammen hjem.

และแล้วนิทานเรื่องนี้ก็จบลงอย่างมีความสุข

Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova